

نحوه تصرف واحدهای مسکونی

شاخص نحوه تصرف واحدهای مسکونی بر حسب مالکیت و یا اجاره ای، از جمله شاخص های پایه در شناخت ابعاد اقتصادی و اجتماعی مسکن است. در تجزیه و تحلیل مسکن سه خصیصه اساسی را مورد بحث دقیق قرار می دهند:

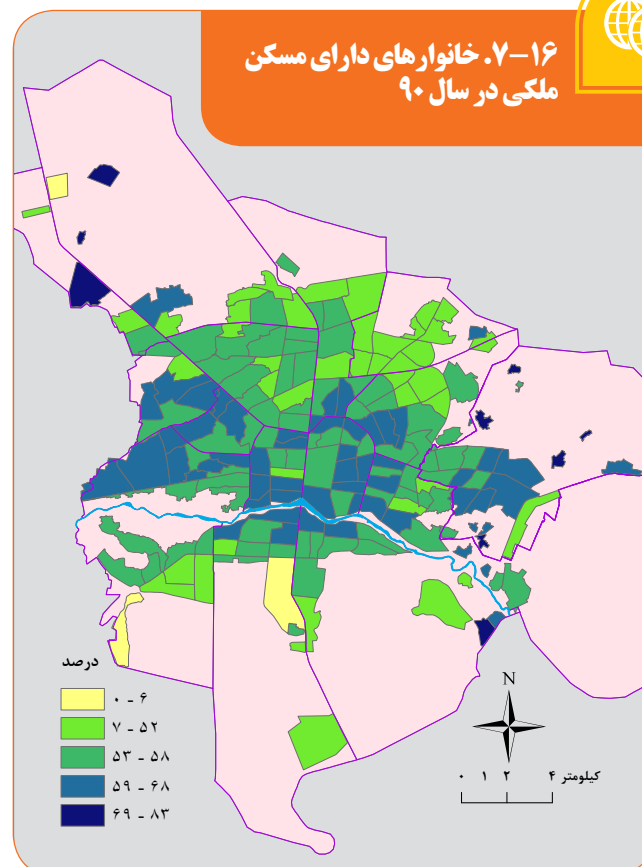
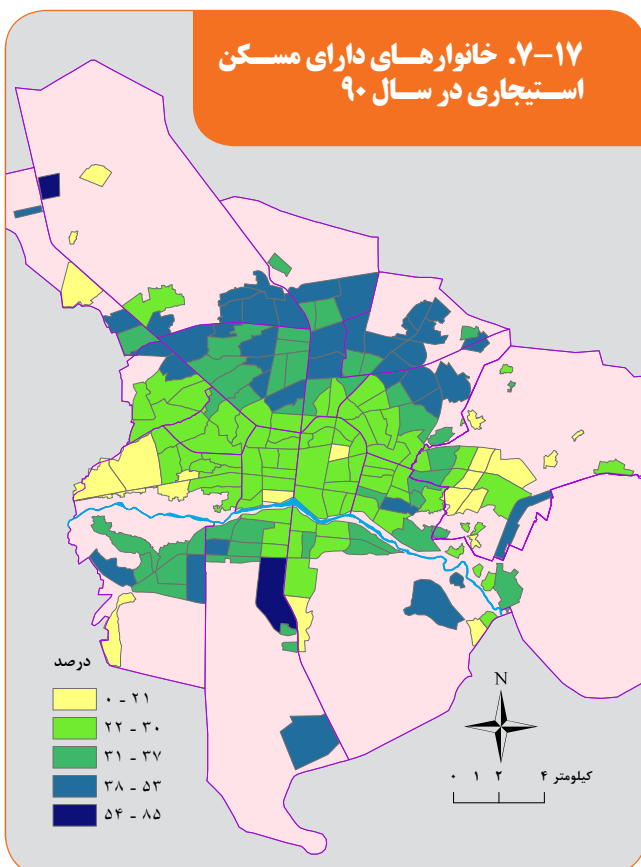
۱- مفهوم فیزیکی مسکن

۲- مکان قرار گرفتن مسکن

۳- نحوه تصرف

مسکن ایده آل، مسکنی است که از نظر کالبدی با استانداردهای مدرن همخوانی داشته باشد، در مکانی واقع شود که دسترسی بی دردسر به محل کار، خرید و تفریح را ممکن گرداند و در نحوه تصرف مسکن نیز امنیت وجود داشته باشد، بدین ترتیب اهمیت نحوه تصرف کاملاً بارز می شود. برای مردم ما مالکیت زمین و خانه بیش از آن که معنای ماوا و سرپناه داشته باشد، تصور امنیت و ثبات را به همراه دارد و فقدان آن به معنای رها بودن در خلاء است و بی هویتی را با خود به همراه خواهد داشت.

نقشه شماره ۱۶-۷ نشان می دهد در مناطق مرکزی، غربی و شرقی به نسبت مناطق جنوبی و شمالی، از لحاظ مالکیت ملکی وضعیت بهتری وجود دارد. مناطق شمالی از لحاظ این شاخص در مقایسه با مناطق دیگر از وضعیت مطلوبی برخوردار نیست. با توجه به نقشه ۱۷-۷، درصد واحدهای مسکونی با مالکیت اجاره ای، بیشتر در مناطق شمالی و به میزان کمتری در مناطق جنوبی دیده می شود. از سوی دیگر، این گونه واحدها به میزان بسیار کمتر در مناطق مرکزی، غربی و شرقی مشاهده می شود.

میدان جمهوری اسلامی خرداد ۱۳۹۲